

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-3488/2024. számú ügyben
méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély megállapításával
összefüggésben

Előadó: dr. Albeck-Tóth Livia

Érintett szervek: Budapest Főváros Kormányhivatala
Magyar Államkincstár
Belügyminisztérium

2024.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-3488/2024. számú ügyben**

Az eljárás megindítása

Egy kétgyermekes édesanya fordult Hivatalomhoz azt sérelmezve, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala második gyermeke születése után elutasította a méltányossági csecsemőgondozási díj (a továbbiakban: CSED) és gyermekgondozási díj (a továbbiakban: GYED) iránti igényét. Az eljárás lefolytatása és a jogi környezet monitorozás során jogértelmezési kérdések merültek fel az egészségbiztosítási szervek által méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély jogosultsági feltételeivel összefüggésben, melyek alapján felmerült az ellátott alapvető joga sérelmének gyanúja, így az ügyben az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) alapján vizsgálatot indítottam. Az eljárás eredményes lefolytatása érdekében tájékoztatást kértem Budapest Főváros Kormányhivatala Egészségbiztosítási Főosztályának vezetőjétől.

Az érintett alapvető jogok és alkotmányos elvek

- A jogállamiság elve és a jogbiztonság követelménye [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”]

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény);
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.);
- A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.);
- A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv. vhr.).

A megállapított tényállás

A panaszos beadványában előadta, hogy 2 gyermeket nevel, és 2022-ben felszámolási eljárás alá került az akkori foglalkoztatója, ezért megküldték részére a felmondólevelet, amit azonban ő nem írt alá. Ezt követően arról értesítette a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, hogy elmaradt TB-tartozása van. A panaszos vélelme szerint a munkáltatójánál valaki aláírta helyette a felmondólevelét, ennek következtében feljelentése nyomán a vizsgálatom idején nyomozás volt folyamatban az ügyben a II. kerületi Rendőrkapitányságon. A panaszos 2024. március 1-je óta ismét rendelkezik biztosítási jogviszonnyal.

2023. december 18-án született második gyermeke után Budapest Főváros Kormányhivatalánál (a továbbiakban: BFKH) telefonon érdeklődött a CSED és GYED igénybevétele iránt, de azt a választ kapta, hogy nem jogosult az ellátásokra, mert a szülés időpontjában nem volt munkaviszonya. Ezt követően több alkalommal is méltányossági CSED és GYED iránti kérelemmel fordult BFKH Egészségbiztosítási Főosztály Ellátási Gazdálkodási és Méltányossági Osztályához, azonban kérelmeit minden alkalommal

visszautasították. A visszautasítás indoka az volt, hogy a panaszos nem a megfelelő módon és formában nyújtotta be kérelmét. Az indokolás kitért arra is, hogy a panaszos korábbi foglalkoztatójánál 2020. június 10-én létesített munkaviszonya 2022. július 7-én megszűnt, gyermeke születéséig újabb biztosítási jogviszonyt nem létesített, így gyermeke születése időpontjában nem minősült biztosítottnak, a vonatkozó jogszabályok értelmében pedig a biztosítási jogviszony megszűnését követően méltányosságból sem lehetséges a CSED, illetve a GYED megállapítása.

A becsatolt hatósági döntések, valamint a jogi környezet áttanulmányozása során megállapítottam, hogy a fenti ügyben a hatóság eljárása során alapvető joggal összefüggő visszásság nem merült fel, amelyről a panaszost tájékoztattam. Hivatalom tájékoztatta továbbá az Ebtv. vhr. 31/F. §-ában szabályozott méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély ellátási forma igénybevételének lehetőségéről is, amelynek elbírálásáról az igénylők konkrét élethelyzetének ismeretében a lakóhely szerint illetékes kormányhivatalok döntenek.

Ezt követően a panaszos újabb beadványt nyújtott be Hivatalomhoz, amelyben megírta, hogy benyújtotta kérelmét az egyszeri segély iránt, azonban 2024. október 28-án kelt végzésében a BFKH azt visszautasította részben azzal az indokkal, hogy az nem a megfelelő formában és módon került benyújtásra (a dokumentum sem e-mailben, sem szkennelt formában nem fogadható el), valamint azzal az indokkal, hogy „*a Főosztály méltányosságból engedélyezhető egyszeri segélyt abban az esetben adhat a biztosított részére, ha a kérelmező egészségi állapotának javításához, vagy szinten-tartásához olyan nagyobb mennyiségű, vagy magasabb költségű gyógyszer szükséges, amely havi rendszerességgel keletkezik, továbbá egyszeri magasabb összegű kiadást jelent, vagy gyógyászati segédeszközről hat hónapnál nem régebbi névre szóló számlát nyújt be, ami jövedelméhez viszonyítva jelentős költséggel jár. Súlyos hosszantartó betegség esetén az orvos által javasolt, a társadalombiztosítás által nem támogatott gyógyszerek, gyógyhatású készítmények igazolt költsége esetén is megállapítható ezen segély, amennyiben ez névre szóló számlával igazolható*”. A panaszos kérelmének indokolása pedig nem a felsorolt esetekre irányul, hiszen ő méltányossági CSED és GYED kérelmének elutasítása okán igényelt egyszeri segélyt, azonban az elmúlt 6 hónapban kiváltott, igazolható gyógyszerköltsége nem keletkezett.

Figyelemmel arra, hogy a méltányosságból engedélyezhető egyszeri segélyt szabályozó jogszabályi környezet áttekintése során felmerült a panaszos alapvető joggal összefüggő sérelmének gyanúja, a kérdéssel összefüggésben megkerestem a BFKH Egészségbiztosítási Főosztályának vezetőjét, és jogi, szakmai álláspontjának kifejtésére, valamint a hatóság hasonló ügyekben folytatott joggyakorlatának ismertetésére kértem fel.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ezek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Ajbt. határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint hatóság, ezen belül közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Tekintettel arra, hogy a vármegyei, fővárosi kormányhivatalok az Ajbt. 18. § (1) bekezdés a) pontja szerint közigazgatási szervnek tekintendők, így tevékenységük vizsgálatára hatásköröm kiterjed.

Mindazonáltal a preventív alapjogvédelemre hangsúlyt helyező ombudsmani gyakorlat alapján az alapvető jogok biztosa mandátuma keretei között marad akkor, ha az alapjogi aspektusú vizsgálathoz nélkülözhetetlen módon, éppen a konkrét alapjogsérelmek és ezen alapuló panaszok hatékony megelőzése érdekében áttekinti a releváns jogi szabályozást, feltérképezi és jelzi a szabályozást kibocsátó, illetve előkészítő szervek irányába a normaszöveggel kapcsolatban felmerülő alapjogi, alkotmányossági aggályokat.

II. Az érintett alkotmányos alapelv tekintetében

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy *a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a norma címzettjei számára*. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van, az egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége, a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.

III. Az ügy érdeme tekintetében

A panaszos méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély kérelmének elutasítása okán megvizsgáltam ezen ellátási formát szabályozó jogi környezetet, amely alapján felmerült, hogy a jogszabályi rendelkezések nem fogalmazzak minden kétséget kizáróan egyértelműen az ellátásra való jogosultsági feltételek tekintetében. Az ügy érdeme tekintetében az alábbi megállapításokat teszem:

1. Az Ebtv. 40. § (1) bekezdése szerint *csecsemőgondozási díjra* jogosult az a nő, aki a gyermeke születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított volt, és akinek a gyermeke

a) a biztosítás tartama alatt vagy a biztosítás megszűnését követő negyvenkét napon belül születik, vagy

b) a biztosítás megszűnését követően negyvenkét napon túl baleseti táppénz folyósításának az ideje alatt vagy a folyósítás megszűnését követő huszonnyolc napon belül születik.

A 42/A. § (1) bekezdése alapján *gyermekgondozási díjra* jogosult

a) a biztosított szülő, ha a gyermek születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított volt,

b) az anya, valamint a 40. § (4) bekezdésében meghatározott személy, aki részére csecsemőgondozási díj került megállapításra és a biztosítási jogviszonya a csecsemőgondozási díjra való jogosultságának időtartama alatt megszűnt, feltéve, hogy a csecsemőgondozási díjra való jogosultsága a biztosítási jogviszonyának fennállása alatt keletkezett és a gyermek születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított volt,

és a gyermeket saját háztartásában neveli.

Mindkét ellátás folyósításának feltétele alapesetben, hogy a szülő (jelen esetben az anya) a szülés időpontjában biztosított¹ volt, valamint előzetes feltétel az is, hogy az igénylő a gyermek születését megelőző két éven belül 365 napon át biztosított legyen.

Az Ebtv. 50. § (1) bekezdése rendelkezik a méltányosságból megállapítható CSED-ről és GYED-ről. Ez alapján az egészségbiztosítási szerv – az E. Alap éves költségvetésében meghatározott keretek között – méltányosságból csecsemőgondozási díjat, gyermekgondozási díjat és táppénzt *akkor állapíthat meg a biztosított részére, ha a biztosított az ahhoz szükséges biztosítási idővel nem rendelkezik.* A CSED és a GYED méltányossági alapon történő megállapítása tehát abban az esetben lehetséges, ha az ellátások elutasítása a nem elegendő előzetes biztosítási idő miatt következik be, a megállapításhoz azonban szükséges, hogy az anya a szülés időpontjában biztosított legyen.

Mindezek alapján tehát a panaszbeadványt Hivatalom a fenti tájékoztatással – alapvető joggal összefüggő visszásság hiányában – elutasította, valamint ismertette a panaszossal a méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély ellátási formát, amely iránt a panaszos a tájékoztatást követően benyújtotta igényét, azt azonban a BFKH a már korábban idézett indokolással visszautasította.

2. Ezt követően a panaszos ismét Hivatalomhoz fordult sérelmezve az egyszeri segély kérelmének elutasítását. Újabb beadványa nyomán áttekintettem a méltányosságból engedélyezhető egyszeri segélyre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

Az Ebtv. 50. § (5) bekezdése szerint az egészségbiztosító méltányosságból a biztosítottat és a kizárólag egészségügyi szolgáltatásra jogosult személyt indokolt esetben segélyben részesítheti.

Az Ebtv. vhr. 31/F. § (1) szakasza rögzíti, hogy a kormányhivatal a biztosított kérelmében előadott összes körülményre tekintettel dönt a segélyben részesítésről és a segély összegéről. Ennek keretében mérlegelni kell a biztosított

a) egészségi állapotában bekövetkezett kedvezőtlen változást, illetve egészségkárosodást,

b) jövedelmi helyzetét, életkörülményeit,

c) egészségügyi szolgáltatás igénybevételével kapcsolatban felmerült utazási költségét,

d) Ebtv. 50. § (1) és (2) bekezdése alapján méltányosságból megállapítható táppénz, csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj iránti kérelmének elutasítását.

Az Ebtv. vhr. 31/G. § (3) bekezdése szerint a biztosított a 31/F. § szerinti segély iránti kérelmet a lakóhelye szerint illetékes kormányhivatalnál vagy a kormányablaknál nyújthatja be. A kérelemnek tartalmaznia kell a biztosított TAJ-át. A kérelemhez csatolni kell a biztosított egészségi állapotára, kezelésére vonatkozó, és a kérelemmel összefüggő egészségügyi dokumentációt, továbbá a biztosított nyilatkozatát a saját és a vele közös háztartásban élők által – a kérelem benyújtását megelőző három hónapban – megszerzett jövedelemről.

A jogszabályi környezetet figyelembe véve a panaszos igényének elbírálása során felmerült az a kérdés, hogy noha az Ebtv. vhr. 31/G. § (3) bekezdése a kérelem mellékleteként az igénylő egészségi állapotával és betegségeinek kezelésével összefüggő költségek igazolását is kéri, ezzel azonban nincs összhangban ugyanezen jogszabály 31/F. § (1) bekezdés *d)* pontja, amely alapján a méltányossági egyszeri segély abban az esetben is megállapítható lehet, ha azt nem kifejezetten egészségi állapotára tekintettel, hanem a egészségbiztosítás pénzbeli

¹ A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 6.§ (1) bekezdése értelmében biztosított – többek között – a munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban álló, álláskereső támogatásban részesülő személy.

ellátásaira nem jogosult kérelmező az anyagi nehézségeinek átmeneti enyhítésére, azaz a méltányossági CSED/GYED igény elutasítására tekintettel igényli; elnehezült élethelyzetét nem a magas egészségügyi kiadásai, hanem adott esetben ellátatlansága okozza, s a jogalkotó ezt a helyzetet kívánja értékelni, méltányolni az egyszeri segély megállapításának lehetőségével. Erre engedhet következtetni az is, hogy a jogalkotó az Ebtv. 50.§-ában a méltányosságból adható CSED-re, GYED-re, gyermekápolási táppénzre és méltányossági táppénzre való jogosultság lehetőségének megteremtését egy szakaszban szabályozta az egyszeri segély igénybevételének lehetőségével, s míg a táppénz esetében valóban szó van az igénylő egészségi állapotában bekövetkező kedvezőtlen változásról, a CSED, GYED az ő egészségi állapotának változását nem érinti. Álláspontom szerint az egészségi állapotban bekövetkező kedvezőtlen változás és annak költségvonzata egy mérlegelendő körülmény, ahogyan az ügyfél – a jogszabályban is meghatározott – jövedelmi helyzete és életkörülményei. Mindezzel együtt az ellátás megállapításánál nem pusztán az igénylő egészségi állapota a mérvadó, hanem jövedelmi helyzete és életkörülményei is együttesen mérlegelendők.

Figyelemmel arra, hogy az Ebtv. vhr. 31/F (1) bek. d) pontja külön pontban biztosítja a lehetőséget a CSED-ben, GYED-ben – és ezek méltányosságból adható változatában – nem részesülő igénylők számára az egyszeri segély igénybevételére, álláspontom szerint esetükben a hatóság mérlegelése alapján az ő és a velük egy háztartásban élők három havi jövedelmének igazolása után megállapítható lehet számukra az ellátás, egészségi állapotuktól függetlenül.

3. Fenti álláspontomat összegezve megkereséssel fordultam a BFKH Egészségbiztosítási Főosztályának vezetőjéhez és jogi és szakmai álláspontjának kifejtésére kértem, valamint tájékoztatását kértem azzal kapcsolatban is, hogy az egyszeri segély iránti kérelmek elbírálása során találkoztak-e már a fent vázolt problémával.

A főosztályvezető arról tájékoztató válaszában, hogy a panaszos méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély iránti kérelme 2024. október 24-én érkezett a kormányhivatalhoz. Kérelmében nyilatkozott a saját és a vele egy háztartásban élő személy havi nettó jövedelméről, azonban nem nyújtotta be a jogszabály által előírt, kötelezően csatolandó egészségi állapotára vonatkozó egészségügyi dokumentációt. A kérelmezőnek a beadvány benyújtását megelőző 6 hónapon belül nem keletkezett igazolható gyógyszerköltsége, így ezen tényről, valamint a méltányosságból adható egyszeri segélyezés feltételeiről a 2024. október 28-án kelt visszautasító végzésben tájékoztatták a panaszost.

A méltányossági egyszeri segélyezést szabályozó jogszabályhelyekre tekintettel BFKH Egészségbiztosítási Főosztályának az a gyakorlata, hogy a kérelmek elbírálása során olyan személyt részesít segélyben a hatóság, aki a betegségéből fakadó egészségi állapotával kapcsolatosan felmerülő gyógyszer-, vagy gyógyászati segédeszköz térítési költsége miatt nehéz anyagi helyzetbe került, és ezen kiadások fedezetére egyéb anyagi forrással nem rendelkezik. Gyakorlatuk szerint méltányossági egyszeri segély legtöbb esetben gyógyszerköltség térítésére kerül megállapításra, mely olyan nagyobb mennyiségű vagy magas költségű rendszeresen szedett gyógyszerek kiváltásához történő kis összegű hozzájárulást jelent, amely a kérelmező egészségi állapotának javításához vagy szinten tartásához szükséges. Arányaiban csekélyebb mértékű segély nyújtására van lehetőség a már megvásárolt és kifizetett gyógyászati segédeszköz költségének térítése esetén, tekintettel a rendelkezésükre álló éves keretösszegre és a gyógyászati segédeszköz összköltségére.

Megkeresésemről a BFKH tájékoztatta a Magyar Államkincstár Családtámogatási és Egészségbiztosítási Főosztályát (a továbbiakban: MÁK) mint a főosztály szakmai irányításában közreműködő szervet. A MÁK a Hivatalom megkeresésében foglaltakkal egyetértve megállapította, hogy *az Ebtv. 50. § (5) bekezdése expressis verbis nem mondja ki, hogy egyszeri segély kizárólag abban az esetben lenne megállapítható, ha a kérelmező egészségi állapotával*

összefüggésben merülne fel olyan körülmény, amely indokolttá tenné a méltányosság gyakorlását.

A főosztályvezető tájékoztatása szerint a segélykérelmek a hatóság rendelkezésére álló körülményre figyelemmel, az Ebtv. vhr. 31/F. § (1) bekezdésében foglalt összes mérlegelési szempont körütekintő megvizsgálását követően kerülnek elbírálásra. Az Ebtv. vhr. 31/F. § (1) bekezdés *d)* pontja valóban rendelkezik arról, hogy az egyszeri segélyben részesítés egyik mérlegelési szempontja az a körülmény, hogy az Ebtv. 50. § (1) és (2) bekezdése alapján méltányosságból megállapítható táppénz, ha csecsemőgondozási díj vagy gyermekgondozási díj iránti kérelem elutasításra került.

Az Ebtv. vhr. 31/G. § (3) bekezdése szerint a kérelemhez csatolni kell a biztosított egészségi állapotára, kezelésére vonatkozó és a kérelemmel összefüggő egészségbiztosítási dokumentációt is.

A MÁK megállapítása szerint, „az Ebtv. vhr. 31/F. § (1) bekezdés *d)* pontja nincs ellentmondásban a 31/G. § (3) bekezdésével. Ez utóbbi jogszabályhely épp azon megfontolás miatt rendeli el a kérelemhez csatolni a biztosított egészségi állapotára, kezelésére vonatkozó és a kérelemmel összefüggő egészségügyi dokumentációt, mert ezzel is hangsúlyozza, hogy az Ebtv. 50. § (5) bekezdése szerinti egyszeri segély megállapítása, engedélyezése csak az egészségi állapottal összefüggésben merülhet fel.” Azaz vélelmezhető, hogy jogalkotói szándék volt, hogy az egyszeri segély megállapítására kizárólag ilyen esetekben kerülhessen sor.

A MÁK észrevétele szerint, „az egyszeri segély iránti kérelem elbírálása során a mérlegelési szempontoknak ki kell terjednie a méltányossági táppénz, csecsemőgondozási díj vagy gyermekgondozási díj iránti kérelem elutasítására (amennyiben a konkrét tényállásban ilyen körülmény felmerül). Ugyanakkor ez a mérlegelési szempont kizárólag akkor eredményezhet a kérelmező számára kedvezőbb elbírálást, ha a benyújtott egyszeri segély iránti kérelme összefüggésben van egyúttal az egészségi állapotával, illetve az abban bekövetkezett kedvezőtlen változással is.” Továbbá „hangsúlyozni szükséges, hogy az Ebtv. vhr. 31/F. § (1) bekezdés *a)-d)* pontjában foglalt mérlegelési szempontok között nem vagylagos kapcsolat áll fenn, hanem együttesen alkalmazandók. A *c)* és a *d)* pont alkalmazása természetesen csak konkrétan az olyan tényállások esetén merül fel, ahol a kérelmező egyébiránt utazási költségtérítési támogatást nem kapott az egészségügyi szolgáltatás igénybevételével kapcsolatban; vagy előzetesen elutasításra került a méltányossági táppénz, csecsemőgondozási díj vagy gyermekgondozási díj iránti kérelme (mint a konkrét esetben is). Ugyanakkor az *a)* és *b)* pontban foglalt mérlegelési szempontok minden esetben alkalmazandók.”

A BFKH eljárási gyakorlata szerint az *Egészségbiztosítási Alapból adható méltányossági egyszeri segély megállapításához nélkülözhetetlen, hogy az anyagi problémát eredményező élethelyzet valamilyen hirtelen kialakult, súlyos vagy elhúzódó betegségre is visszavezető legyen.* Értelmezésük szerint a méltányossági egyszeri segély egy olyan évente kérelmezhető ellátásforma, mely a megnehezült élethelyzetben lévő ügyfelek betegségéből fakadó havi rendszerességgel jelentkező, vagy eseti jellegű, nagyobb kiadásaihoz jelent csekély mértékű anyagi hozzájárulást. A MAK-kal közös álláspontjuk szerint, „az ezzel ellentétes jogértelmezés olyan helyzeteket idézne elő, hogy pusztán a jövedelmi helyzet és az életkörülmények mérlegelése alapján (az egészségi állapotban bekövetkezett kedvezőtlen változás, illetve egészségkárosodás értékelésének figyelmen kívül hagyásával) kerülhetne sor egyszeri segély megállapítására akár teljesen egészséges emberek részére, szociális alapon is (például tűzifa vásárlása vagy rezsiszámla kiegyenlítése céljából). Ez pedig egyértelműen nem az egészségbiztosítási ágazat feladata.”

A MÁK tájékoztatása szerint, a Hivatalom által felvetett jogértelmezési problémával összefüggésben az Ebtv. 50. § (5) bekezdésének módosítását és a jogszabályi rendelkezés egyértelműsítését a 2025. I. félévi törvényalkotási ciklusban fogják kezdeményezni.

4. Ahogyan jelentésem korábbi szakaszában utaltam rá, az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy *a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a norma címzettjei számára.* A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2.§ (1) bekezdésének megfogalmazásában: a jogszabálynak a címzettek számára *egyértelműen értelmezhető* szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Álláspontom szerint a méltányosságból engedélyezhető egyszeri segély jelenlegi szabályozása – a korábban kifejtettek szerint – nem felel meg maradéktalanul ennek a követelménynek, *így a jelenlegi szabályozás a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelményével összefüggésben visszásság felmerülésének veszélyét hordozza magában.*

Üdvözlöm a BFKH Egészségbiztosítási Főosztálya és a MÁK Családtámogatási és Egészségbiztosítási Főosztálya vezetőjének azon intézkedését, mely szerint megteszi az érintett jogszabály módosításának kezdeményezését a 2025. I. félévi törvényalkotási ciklusban.

Intézkedés

Tekintettel arra, hogy a megkeresésemre adott válasz alapján a MÁK megteszi a szükséges intézkedéseket, és kezdeményezi a vitatott jogszabályi rendelkezés egyértelműsítését a 2025. I. félévi jogalkotási ciklusban, az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos